

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Borelli 9, Zadar

Poslovni broj: P-1797/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Božani Mihalj, u pravnoj stvari tužiteljice Jasminke Čoza, Otona Ivekovića 36, Zadar, OIB: 19937603322, zastupane po punomoćniku Juri Strgačiću, odvjetniku u Zadru, protiv tuženika Edvarda Čoze, Otona Ivekovića 36, Zadar, OIB: 39999323446, zastupanog po punomoćnici Ani Padrenostro, odvjetnici u Zadru, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave dana 17. veljače 2026. u prisutnosti tužiteljice i punomoćnika Jure Strgačića i punomoćnice tuženika Ane Padrenostro, te objave dana 18. ožujka 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku EDVARD ČOZA, OIB: 39999323446, isplatiti tužiteljici JASMINKA ČOZA, OIB: 19937603322, iznos od 80.000,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 01.01.2025.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika prema tužiteljici u iznosu od 62.093,34 eura, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

III. Nalaže se tuženiku EDVARD ČOZA, OIB: 39999323446, da tužiteljici JASMINKA ČOZA, OIB: 19937603322, naknadi parnične troškove u iznosu od 8527,30 eura zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana presuđenja pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da su parnične stranke prethodno bile u braku, koji je bio zaključen dana 06.06.1998. u Zadru, a razveden pravomoćnim rješenjem Općinskog suda u Zadru od 24.08.2023., R1 Ob-282/2023. Parnične stranke su dana

06.06.2024.g. zaključile Bračni ugovor, koji ugovor je ovjeren kod javnog bilježnika u Zadru Jelene Skoblar pod poslovnim brojevima OV-7243/2024 i OV-7245/2024, prema kojem je utvrđeno, i to u točki 4.8., da tužiteljica s naslova dosadašnjeg zajedničkog života, braka i rada u trgovačkom društvu CIVIL ENGINEERING CONSULTANCY d.o.o. i diobe bračne stečevine ostvaruje pravo na isplatu iznosa od 500.000,00 EUR bruto, od kojeg iznosa se tuženik obvezao tužiteljici isplatiti iznos od 80.000,00 EUR neto (što predstavlja iznos od 107.161,00 EUR bruto) najkasnije do 31.12.2024., dok se preostali iznos tuženik obvezao platiti u iznosu od 39.284,00 EUR bruto godišnje kroz period od deset godina (od 2025.g. pa do 2034.g.). Predmet ove tužbe je isplata 80.000,00 eura neto koji iznos se tuženik obvezao isplatiti tužiteljici najkasnije do 31.12.2024.

Osim navedene novčane obveze tuženika prema tužiteljici, parnične stranke su suglasno utvrdile kako nekretnina kat.čest. 1075/7, k.o. Diklo, u naravi stambena zgrada i dvorište, predstavlja bračnu stečevinu te kako će izvršiti podjelu predmetne nekretnine etažiranjem, pri čemu će tužiteljici u odvojen posjed i vlasništvo pripasti stan S3 koji se nalazi na prvom katu zgrade, dok će tuženiku u odvojen posjed i vlasništvo pripasti preostala dva stana. Parnične stranke su ugovorile kako će najkasnije do 31.12.2024.g. poduzeti sve potrebne radnje i provesti kroz zemljišne knjige predmetnu podjelu ove nekretnine etažiranjem. Međutim do dana sastava ove tužbe nije izvršena podjela predmetne nekretnine na ugovoreni način iako je tuženik pribavio potvrdu Grada Zadra da su posebni dijelovi nekretnine samostalne uporabne cjeline. Tužiteljica i nadalje poziva tuženika da mirnim putem izvrše ugovoreni način podjele predmetne nekretnine (etažiranjem), a zbog čega se ova tužba ne odnosi na predmetnu podjelu već isključivo na isplatu novčanog iznosa od 80.000,00 eura, za koju isplatu je tuženik u više navrata rekao tužiteljici da je ne želi izvršiti.

Što se tiče predmetne tuženikove obveze za isplatu tužiteljici novčanog iznosa od 80.000,00 eura do dana sastava ove tužbe, ista obveza nije izvršena u niti jednom svom dijelu, dakle tuženik nije tužiteljici isplatio ništa od ugovorenih 80.000,00 eura. Isto tako u više navrata je tuženik izjavio tužiteljici kako joj ne želi niti platiti. S obzirom da je tuženik do 31.12.2024.g. trebao isplatiti tužiteljici 80.000,00 eura, a to nije učinio, to je jasno kako je tuženik pao u zakašnjenje te je navedeno potraživanje tužiteljice dospijelo na naplatu i to dana 01.01.2025.g. Tužiteljica je u više navrata osobno i putem punomoćnika pozivala tuženika na ispunjenje predmetne obveze, međutim tuženik se na isto oglašio.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev. Navodi da tužiteljica u svojoj tužbi prikazuje nepotpuno i dijelom neistinito činjenično stanje i to prešućivanjem određenih činjenica koje izravno utječu na visinu eventualnog duga tuženika prema tužiteljici. Nesporno je da su tužiteljica i tuženik prethodno bili u braku i to od 1998. godine, a koji je razveden u kolovozu 2023.godine. Faktička bračna i životna zajednica stranaka je prestala još prije službenog okončanja braka donošenjem rješenja OSZD pod poslovnim brojem R1 Ob-282/2023 od 24.08.2023.godine na način da su stranke živjele odvojeno već od mjeseca studenog 2022.godine. Nadalje, nesporno je da su stranke uredile međusobna prava i obveze po pitanju imovine i obveza stečenih za trajanja braka sklapanjem Bračnog ugovora od dana 06.06.2024.godine koji je ovjeren kod javnog bilježnika Jelene Skoblar u Zadru pod poslovnim brojevima OV-7243/2024 i OV-7245/2024. Tuženik ovim putem ističe kako unatoč činjenici da je sukladno predmetnom ugovoru i to čl.4 st. 4.9. točka a) isti u obvezi isplatiti tužiteljici iznos od 80.000,00 EUR se predmetna obveza tužitelja umanjuje za iznose tražbina koje je

tužiteljica dužna tuženiku. Dakle, tužiteljica je dužna tuženiku podmiriti dug koji imenovana ima prema tuženiku na ime obveze plaćanja 1/ 2 dijela troškova koji se odnose na režije kao i koji se odnose na troškove održavanja te etažiranja nekretnine i to obiteljske kuće sagrađene na čest. 1075/7 k.o. Diklo. Tužiteljica je dužna tuženiku po gore navedenim osnovama ukupno iznos od 12.170,00 EUR uvećano za zakonske zatezne kamate. Tuženik će u daljnjem tijeku postupka dostaviti sve potvrde o plaćanju predmetnih troškova režija, održavanja te etažiranja obiteljske kuće. Nadalje, tuženik je tužiteljici već platio na račun iznos od 22.800,00 EUR što je vidljivo iz prometa po računu tuženika koji se dostavlja u prilogu. Nadalje tuženik je ujedno platio troškove redovne školarine za godinu 2023/2024 u iznosu od 4.540,00 EUR kao i za školsku godinu 2024/2025 u iznosu od 4.968,00 EUR za zajedničko maloljetno dijete Franu Čoza, a koje je sukladno Planu o zajedničkoj roditeljskoj skrbi dužna podmirivati u cijelosti tužiteljica te je tužiteljica slijedom iznietog dužna opisane uplaćene iznose školarine podmiriti tuženiku u cijelosti. Tuženik pored opisanih iznosa tražbina koje tužiteljica duguje imenovanome po svim gore navedenim osnovama ima ujedno i tražbinu prema tužiteljici u dodatnom iznosu od 5.156,90 EUR s osnova cesije sklopljene s trgovačkim društvom CIVIL ENGINEERING CONSULTANCY d.o.o. iz Zadra od 14. travnja 2025.godine, a o kojoj cesiji je tužiteljica uredno obaviještena dana 14.04.2025.godine. Dostavlja se naslovnom sudu u prilogu Ugovor o cesiji br. C4-1- 2025 od 14.04.2025. sklopljen između CIVIL ENGINEERING CONSULTANCY d.o.o. kao cedenta te tuženika kao cesionara u odnosu na dug tužiteljice kao cesusa s priloženim računom cedenta br. 3/1/1 od 31.01.2025.godine u iznosu od 4.023,35 EUR te računom cedenta broj 50/1/1 od 21. ožujka 2025.godine u iznosu od 1.133,55 EUR. Dakle, iz svega gore iznietog je evidentno da je, a kako je to u Bračnom ugovoru i specificirano, tužiteljica dužna snositi troškove režija, troškove održavanja nekretnine te troškove etažiranja nekretnine za 1/2 dijela te je nedvojbeno, budući da je tuženik podmirio predmetne troškove u cijelosti, tužiteljica dužna tuženiku platiti 1/2 podmirenih iznosa s navedenih osnova. Tuženik dostavlja u prilogu sudu specifikaciju gore opisanih dugovanja koje tužiteljica ima prema tuženiku te ovim putem ističe prigovor radi prijeboja svih gore opisanih predmetnih potraživanja koje tuženik ima prema tužiteljici u ukupnom iznosu od 49.635,11 EUR uvećano za zakonske zatezne kamate s utuženim potraživanjem tužiteljice prema tuženiku.

2.1. Tuženik je podneskom od 29. siječnja 2026. specificirao protutražbinu koju ima prema tužiteljici koju potražuje s osnove Ugovora o asignaciji br. 01-2026, sklopljenog 15. siječnja 2026. između tuženika, društva Civil Engineering Consultancy d.o.o. i društva CE GRAD d.o.o., Ugovora o građenju br. 001/2026, sklopljenog 9. siječnja 2026. između tuženika i društva CE GRAD d.o.o., a koji se odnosi na sanaciju fasade na građevini na k.č. 1075/7 k.o. Zadar, potvrde o uplati predujma u iznosu od 15.500,00 EUR, fotodokumentacije fasade predmetne obiteljske kuće iz koje je razvidna nužnost sanacije, računa G 1/1/3B MD TechNet od 27.01.2026., potvrde banke o uplati iznosa od 4.700,00 EUR od 28.01.2025., računa CE GRAD d.o.o. za predujam br. 1-1-2 od 15.01.2026., izvoda prometa po računu tuženika otvorenog kod OTP Banke d.d. za razdoblje od 1. 01. 2025. do 28. 01. 2026., izvoda prometa po računu tuženika otvorenog kod OTP Banke d.d.za razdoblje od 01.10.2022. do 30.11.2022. godine. Ističe kako je tužiteljica u cijelosti bila upoznata s potrebom sanacije fasade i obnove fotonaponske elektrane na predmetnoj nekretnini te je tužiteljica o potrebi i namjeri ugovaranja opisanih radova bila obaviještena od strane tuženika i prije sklapanja citiranog Ugovora o građenju te prije ishođenja ponude tvrtke MD TechNet. Nastavno na navedeno tuženik je

tužiteljicu nakon što je sklopio citirane pravne poslove obavijestio tužiteljicu o navedenom kao i o nastalim troškovima po citiranim osnovama. Nadalje, sukladno članku 4. Bračnog ugovora, tuženik je redovito obavještavao tužiteljicu o obvezi podmirenja polovice tekućih mjesečnih troškova koji terete nekretninu, režijskih troškova, poreznih obveza, investicijskih troškova u svezi nekretnine te troškova održavanja nekretnine. Unatoč višekratnim pozivima na plaćanje, tužiteljica se na iste u potpunosti oglašila, iako je temeljem odredbi Bračnog ugovora nedvojbeno dužna podmiriti polovinu navedenih iznosa. Slijedom navedenog, podnosi prigovor radi prijeboja (kompenzacije) dospjelog potraživanja tuženika u iznosu od 62.093,34 EUR, uvećanog za pripadajuće zakonske zatezne kamate, s potraživanjem koje tužiteljica ostvaruje u ovom postupku.

3. Tužiteljica ističe da tuženik glede navedenih radova nije ništa pitao niti konzultirao tužiteljicu, niti je naveo kao suinvenstitoricu. Ponavlja kako je za ugovor o obnovi fasade prvi put saznala na ročištu u ovoj pravnoj stvari 21. siječnja 2026. Smatra da je cijena tih radova određena paušalno i to nerealno visoko, bez konkretnog troškovnika s opisima stavaka, konkretnih količina i jediničnih cijena čime se potvrđuje sumnja u transparentost ugovaranja radova sa trgovačkim društvom kojeg je osnivač tuženik. Ne priznaje troškove koje tuženik spominje na temelju ugovora o asignaciji, jer se radi o istoj fizičkoj osobi tuženiku koji je vlasnik i društva CE GRAD d.o.o. i društva CIVIL ENGINEERING CONSULTANCY d.o.o., te u konačnici, sam sa sobom sklapa ugovora tj. prelijeva sredstva. Ističe da je ista priča i glede obnove fotonaponske elektrane – tuženik glede ovih radova nije ništa pitao niti je konzultirao tužiteljicu. Što se tiče dostavljene "specifikacije potraživanja radi prijeboja", napominje kako je velik dio tih "potraživanja" nastao do dana zaključenja Bračnog ugovora, a parnične stranke su u čl. 5. navedenog Bračnog ugovora međusobno definirale kako osim potraživanja koja poizlaze iz predmetnog Bračnog ugovora, jedna prema drugoj nemaju nikakvih drugih potraživanja s bilo kojeg osnova. Prema tome, da je jasno kako ne postoji nikakvo potraživanje tuženika prema tužiteljici po osnovi režijskih troškova, troškova održavanja kuće ili bilo kojih drugih troškova na koje se tuženik poziva. Ukazuje i na jedan apsurdan navod da bi ista bila dužna snositi troškove predujma poreza i prireza, pa joj nije jasno po kojoj osnovi je dužna snositi troškove tuženikovih obveza s te osnove. S obzirom na navedeno, smatra da tuženikov prigovor radi prijeboja nije osnovan niti u jednom svom dijelu.

4. U dokaznom je postupku sud pročitao Bračni ugovor sklopljen između Jasminke Čoza i Edvarda Čoze od 6. lipnja 2024. (l.s. 5-17), dopis (l.s. 18-21), troškove do 31. prosinca 2024. (l.s. 30-32), račun br. 223/1/2 od 2. prosinca 2024. (l.s. 33), dopis od 14. travnja 2025. (l.s. 34), račun br. 3/1/1 od 31. siječnja 2025. (l.s. 35-36), račun br. 50/1/1 od 21. ožujka 2025. (l.s. 37-38), dopis od 14. travnja 2025. (l.s. 39-40), račun br. 180/1/1 od 13. listopada 2025. (l.s. 45), promet za račune 3234250698 za datum valute od 1. prosinca 2022. do 31. prosinca 2024. (l.s. 46-60), promet za račune 3234250698 HRK, za datum valute od 1. prosinca 2022. do 31. prosinca 2022. – Promet i stanje na početku i kraju perioda – svi prometi – Analitika (l.s. 61), bankovni izvadak (l.s. 67), potvrdu Zadarske županije, Grada Zadra, Upravnog odjela za prostorno uređenje i graditeljstvo, klasa: 361-01/20-02/141, ur. broj: 2198/01-5-21-2 od 15. travnja 2021. (l.s. 68-69), rješenje Općinskog suda u Zadru poslovni broj R1 Ob-282/2023-2 od 24. kolovoza 2023. s priložima Obiteljskog centra Područne službe Zadarske (l.s. 70-87), dopis (l.s. 88-89), dopis (l.s. 90),

ugovor o cesiji br. C4-1-2025. od 14. travnja 2025. (l.s. 97), povratnice (l.s. 98-100), dopisi (l.s. 101-103), račun za predujam 3/1/2 od 7. prosinca 2025. (l.s. 106), potvrdu o izvršenoj transakciji putem Interneta (l.s. 107), ugovor o asignaciji br.: 01-2026 (l.s. 108) potvrdu o izvršenoj transakciji (l.s. 109), ugovor o građenju broj ugovora: 001/2026 (l.s. 114-117), fotografije (l.s. 118-125), račun G 1/1/3 od 27. siječnja 2026. (l.s. 126-127), potvrdu o izvršenoj transakciji putem interneta (l.s. 128), račun za predujam 1-1-2 od 15. siječnja 2026. (l.s. 129-130), Promet za račune 3234250698 od 1. siječnja 2025. do 28. siječnja 2026. (l.s. 131-143), promet od 1. listopada 2022.-30. studenog 2022. (l.s. 144-147), troškove do današnjeg dana (l.s. 148-153), izvadak iz zemljišne knjige zk. ul. 2083 k.o. Diklo (l.s. 157-158), povijesni izvadak iz sudskoj registra (l.s. 162-165), izvadak iz sudskog registra (l.s. 166-169).

5. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari jest zahtjev tužiteljice na isplatu iznosa od 80.000,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom, koji iznos da nije plaćen s osnove Bračnog ugovora koji je sklopila s tuženikom.

6. Čitanjem Bračnog ugovora sklopljenog između stranaka 6. lipnja 2024. utvrđene su činjenice koje među strankama i nisu bile sporne:

- da su stranke sklopile brak 6. lipnja 1998.
- da je brak razveden 24. kolovoza 2023.
- da su za vrijeme trajanja bračne zajednice dobili maloljetno dijete Frana Ćozu
- da su ugovorili da će se ponašati i postupati na način da poštuju i cijene jedan drugog, da surađuju i razgovaraju o svim pitanjima od privatnog ili poslovnog interesa te da će se uzdržati od bilo kakvih postupaka i radnji kojima bi mogli nanijeti štetu jedan drugome
- da je su za vrijeme trajanja braka djelomično zajedničkim radom i sredstvima stečenim radom izgradili obiteljsku kuću na nekretnini oznake čest. 1075/7 k.o. Zadar
- da je zemljište prije izgradnje obiteljske kuće u cijelosti predstavljalo vlastitu imovinu tuženika koju je stekao darovanjem od svojih roditelja
- da je tuženik osnovao trgovačko društvo CIVIL ENGINEERING CONSULTANCY d.o.o. sredstvima koji predstavljaju njegovu vlastitu imovinu i da je svojim radom doprinio razvoju i rastu citirane tvrtke na tržištu, a da je tužiteljica također doprinijela razvoju i rastu citirane tvrtke na tržištu
- da je tuženik u zemljišnim knjigama upisan kao vlasnik predmetne nekretnine u cijelosti
- da je u sudskom registru tuženik upisan kao jedini član trgovačkog društva CIVIL ENGINEERING CONSULTANCY d.o.o.
- da ugovorom uređuju svoja međusobna prava i obveze te imovinskopravne i druge odnose glede imovine stečene za vrijeme trajanja bračne zajednice i druge imovine
- da se ugovorom obvezuju izvršiti podjelu predmetne nekretnine etažiranjem sve sukladno Etažnom Elaboratu izrađenom od strane CIVIL ENGINEERING CONSULTANCY broj. TD 11/2023, koji predstavlja sastavni dio ugovora
- da je Grad Zadar, Upravni odjel za prostorno uređenje i graditeljstvo 24. svibnja 2024. izdalo Potvrdu da su posebni dijelovi prema navedenom elaboratu samostalne uporabne cjeline
- da je cjelokupni poslovni udjel navedenog trgovačkog društva u cijelosti vlasništvo tuženika te da predstavlja vlastitu imovinu tuženika za cijelo
- da ugovorne strane snose troškove u svezi predmetne nekretnine na sljedeći način:

- a) troškove režija i troškove komunalne i vodne naknade podmirivat će i plaćati u cijelosti tuženik
- b) tuženik se obvezuje voditi urednu evidenciju troškova iz točke a)
- c) tužiteljica je dužna svaki mjesec, po prethodnom predočenju specifikacije, platiti tuženiku iznos koji predstavlja jednu polovicu iznosa opisanih troškova iz točke a) u tom mjesecu
- d) troškove održavanja kuće i investicijsko održavanje kuće u odnosu na zajedničke dijelove i uređaje obiteljske kuće te dvorišta snose Edvard Čoza i Jasminka Čoza na jednake dijelove
- e) svaka ugovorna strana snosi troškove koji se odnose na održavanje samostalnih uporabnih etažnih jedinica
- f) da su u odnosu na sve poslove redovite i zajedničke uprave predmetne nekretnine ugovorne strane se obvezale primjenjivati i postupati sukladno odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima
 - da u jednakim dijelovima snose ukupne troškove etažiranja predmetne nekretnine
 - da su se obvezale najkasnije do 31. prosinca 2024. poduzeti sve potrebne radnje, ishoditi sve potrebne isprave i provesti kroz zemljišne knjge podjelu nekretnine na etažne jedinice sukladno etažnom elaboratu te se obvezuju jedna drugoj izdati etažno očitovanje volje kojim dozvoljavaju etažiranje i uknjižbu prava vlasništva na etažnim jedinicama prema Ugovoru
 - da tužiteljica s naslova dosadašnjeg zajedničkog života, braka i rada u trgovačkom društvu i diobe bračne stečevine ostvaruje pravo na isplatu iznosa od 500.000,00 eura bruto, koji iznos se umanjuje za iznose poreza na dobit koje trgovačko društvo Civil Engineering Consultancy d.o.o. plaća na predmetne iznose te se umanjuje za iznose poreza na dohodak koji je tuženik dužan platiti na predmetne iznose
 - da se tuženik obvezao tužiteljici platiti iznos od 80.000,00 EUR-a neto do 31. prosinca 2024. (prema čl. 4.9. a) ovog Ugovora)
 - da se ostatak iznosa umanjen za navedeni porez na dobit i porez na dohodak tuženik obvezao isplatiti tužiteljici kroz razdoblje od 10 godina u deset jednakih anuiteta (pobliže specificirano bračnim ugovorom)
 - da je tuženik dužan platiti svaki obročni anuitet u neto iznosu po njegovom dospijeću
 - da tužiteljica osim potraživanja iz ovog Ugovora nema nikakvih drugih potraživanja prema tuženiku s bilo koje osnove kao što nema nikakvih potraživanja prema navedenom trgovačkom društvu niti prema bilo kojem drugom povezanom poslovnom subjektu po bilo kojoj osnovi
 - da tuženik osim potraživanja iz ovog Ugovora nema nikakvih drugih potraživanja prema tužiteljici s bilo kojeg osnova.

7. Među strankama je sporno da bi tuženik imao potraživanja prema tužiteljici, pa da bi bio osnovan prigovor radi prebijanja.

8. Pretpostavke za prigovor radi prebijanja su uzajamnost, istorodnost, dospelost i utuživost tražbina, a tuženik mora dokazati osnovu i visinu svoje protutražbine (čl. 195. i 196. ZOO; čl. 333. st. 3. ZPP).

9. Iz samog ugovora proizlazi da su stranke ugovorile zajedničko snošenje troškova održavanja i investicija zajedničkih dijelova i uređaja zgrade, kao i primjenu pravila o zajedničkoj upravi prema Zakonu o vlasništvu.

10. Redovnu i izvanrednu upravu propisuju odredbe članka 40. i članka 41. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014, dalje u tekstu: ZV). Članak 40. ZV-a definira poslove redovite uprave, dok čl. 41. ZV-a propisuje da je za poslove koji premašuju okvir redovitoga upravljanja, odnosno izvanrednu upravu, potrebna suglasnost svih suvlasnika.

11. U konkretnom slučaju, za zahvate poput uređenja fasade i veće investicije, uključujući obnovu fotonaponske elektrane, bila je potrebna suglasnost tužiteljice, što tuženik nije ishodio, kako proizlazi iz navoda iznesenih tijekom postupka.

12. Također, iz dostavljene dokumentacije slijedi da se dio računa odnosi na ulaganja u tvrtku koja je u vlasništvu tuženika za cijelo, pa nema pravne osnove za zahtjev prema tužiteljici.

13. U odnosu na troškove režija, tuženik je dostavio isključivo promete po računima, iz kojih nije moguće utvrditi na koje se konkretne obveze isti odnose, da li se odnose na troškove režija posebnog dijela nekretnine koje snosi svaka stranka posebno ili na troškove režija zajedničkih dijelova zgrade, niti je moguće dovesti ih u vezu s predmetnom nekretninom. Naime, iz dostavljene dokumentacije ne proizlazi adresa nekretnine, vrsta troška niti obračunsko razdoblje, slijedom čega sud nije mogao utvrditi da se radi o troškovima na koje se odnosi ugovorna obveza tužiteljice.

14. Navodi tuženika o isplati tužiteljici iznosa od 22.800,00 eura (13.2.2023. iznos od 2.800,00 eura i 5.7.2023. iznos od 20.000,00 eura) nisu relevantni jer je bračni ugovor sklopljen 6. lipnja 2024., a prema čl. 5. tog ugovora stranke su ugovorile da osim potraživanja iz bračnog ugovora nemaju drugih potraživanja jedan prema drugome.

15. Nadalje, prema čl. 200. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje u tekstu: ZOO) tražbina koja potječe iz zakonske obveze uzdržavanja ne može prestati prijebom.

16. Odredbom čl. 221. a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025, dalje u tekstu: ZPP) propisano je ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

17. Slijedom navedenog, tuženik tijekom postupka nije dokazao postojanje pravno osnovane i određene tražbine prema tužiteljici koja bi bila podobna za prijebom. Naime, u odnosu na troškove uređenja nekretnine i nabave poslovnog inventara nije dokazano da je za iste postojala suglasnost tužiteljice, niti da se radilo o nužnim i hitnim troškovima, dok iz dostavljene dokumentacije o režijskim troškovima nije moguće nedvojbeno utvrditi da se odnose upravo na predmetnu nekretninu. Također, troškovi uzdržavanja maloljetnog djeteta po svojoj pravnoj naravi ne predstavljaju tražbinu između stranaka podobnu za prijebom.

18. Stoga sud ocjenjuje da tuženik nije dokazao osnovanost niti visinu predmetne tražbine.

19. Odredbom čl. 9. ZOO-a propisano je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

20. Postojanje tražbine tužiteljice proizlazi iz čl. 4.9. a) Bračnog ugovora, što je i nesporno među strankama, slijedom čega je tuženik u obvezi ispuniti preuzetu novčanu obvezu sukladno odredbama tog ugovora.

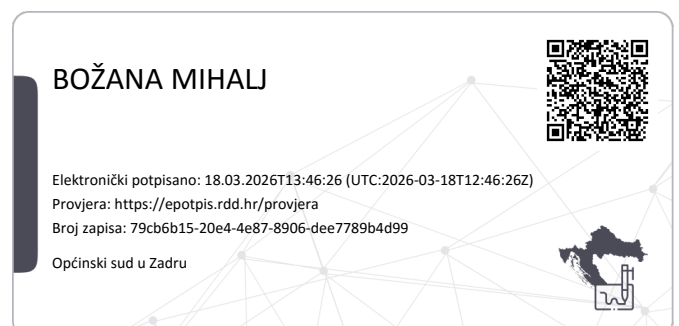
21. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, pa je tako tužitelju valjalo priznati trošak na ime zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika, obračunat prema Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (NN 138/2023., 107/2025., dalje: Tarifa) kod određene vrijednosti predmeta spora od 80.000,00 eura, i to za sastav tužbe iznos od 1.205,10 eura (Tbr. 7.1.), sastav obrazložena podneska od 12. studenog 2025. iznos od 1.205,10 eura (Tbr. 8.1.), zastupanje na ročištu dana 21. siječnja 2026. iznos od 1.205,10 eura (Tbr. 9.1.), sastav obrazloženog podneska od 3. veljače 2026. iznos od 1.205,10 eura (Tbr. 8.1.), zastupanje na ročištu dana 17. veljače 2026. iznos od 1.205,10 eura (Tbr. 9.1.), što uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54) iznosi 6025,50 eura. Kada se na taj iznos obračuna PDV, po stopi od 25 %, parnični trošak koji je tuženik dužan naknaditi tužiteljici iznosi 7531,88 eura. Ovom trošku treba pribrojiti iznos od 331,81 eura na ime plaćene sudske pristojbe za tužbu te iznos od 663,61 eura na ime sudske pristojbe na presudu (čl. 1. Zakona o sudskim pristojbama, „Narodne novine“, broj 118/18., 51/23.), pa tako dosuđeni parnični trošak koji je tuženik dužan naknaditi tužiteljici iznosi 8527,30 eura, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužiteljice za naknadom troška za iznos koji predstavlja razliku zatraženog i dosuđenog troška, odbija kao neosnovan. Ovo se odnosi na zatraženi trošak preko Tarife i sudskih pristojbi u iznosu višem od onoga koji je plaćen.

22. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao izreci ove presude.

Zadar, 18. ožujka 2026.

Sutkinja

Božana Mihalj

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka, u roku od 15 dana od dana objave, odnosno primitka prijepisa ove odluke, ovisno o ispunjenju uvjeta iz čl. 335. ZPP.

DNA:

- Tužiteljici po punomoćniku
- Tuženiku po punomoćnici

Broj zapisa: **9-30884-e9240**

Kontrolni broj: **048ea-346b4-1bc5a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.